

Tinget à jour med Sagens Gang noget i Lighed med, hvad der i sin Tid fandt Sted, da den nye Sundhedslovgivning skulde træde ud i Livet. Da tilkaldte Ministeren ogsaa begge Tings Udvalg, der havde haft med denne Sag at gøre. Jeg antager ikke, at Ministeren kan have noget imod, at Lands-tingets Udvalg kommer med. Men i saa Tilfælde vil det være nødvendigt at henvise Sagen til et Udvalg, som ganske kort kan behandle Sagen. Jeg mener ikke, at der skulde forandres ved selve Lovforslaget, men jeg tænker, at Ministeren vil vise os den Imødekommenhed at komme til Stede i et saadant Udvalg og give i hvert Fald de Op-lysninger, han har kunnet give Folketingets Udvalg, og saa har vi et Udvalg, der senere kan træde til og modtage de yderligere Op-lysninger om Sagen, som Ministeren kan give.

Jeg tvivler ikke om, at der fra Ministeriets Side vil blive vist den størst mulige Økonomi ved Anvendelsen af dette Beløb, men noget andet er det, at det er umuligt for Justitsministeren at sidde her i København og administrere Anvendelsen ude omkring i alle Landets Egne paa den mest hensigtsmæssige Maade, fordi han mangler det fornødne Lokalkendskab. Derfor har jeg med Glæde set, at den højtærede Minister ogsaa udtalte, at man søger at ordne Sagen efter Forhandling med de stedlige Kommunalraad, hvad jeg vil finde meget fornuftigt. Men ved at læse Bemærkningerne til Lovforslaget ser jeg, som jeg nævnedes før, at der paa Tillægsbevillingsloven søges bevilget 25 000 Kr. til Erhvervelse af en Ejendom i Hurup til Kontor og Embedsbolig for Politimesteren i Hassing-Refs Herreder. Da jeg er temmelig godt kendt paa den Egn, idet jeg bor i denne Politikreds, vakte det nogen Forundring hos mig, da jeg læste dette. Jeg er nemlig vidende om, at Kommunalbestyrelsen for Hurup har tilbudt at skænke en Byggegrund paa 5 000 Kvadratalen, altsaa en ret stor Byggegrund og vel beliggende paa en god Plads i den vestlige Ende af Byen tæt ved Jernbanestationen. Paa denne Grund vil der nu blive opført Politistation, og jeg vilde da finde, at det var den naturligste Ting af Verden, at man i Forbindelse dermed opførte Kontor og Bolig for Politimesteren. Der er tilstrækkelig Plads paa Grunden, og jeg tvivler ikke om, at man for det Beløb, der her er Tale om, 25 000 Kr., vilde kunne indrette Bolig og Kontor for Politimesteren paa denne Plads. Jeg ved ikke, hvorledes det hænger sammen, jeg er ikke nøje inde i Sagen, men det er et af de Forhold, jeg kunde ønske at høre nærmere om. Jeg vilde finde det mere naturligt at

have det hele samlet i den ene Ende af Byen frem for, at Politistationen skal ligge i den ene Ende og Politimesterens Bolig i den anden — der er en temmelig vidtstrakt Bebyggelse i Hurup langs en Landevej. Jeg ved ikke, om der har været forhandlet med Kommunalbestyrelsen i dette Tilfælde, men saa vidt det er kommet mig for Øre, er det ikke sket, og man er meget forundret over, at der er truffet det omtalte Arrangement. Det er et Spørgsmaal, som jeg kunde ønske at høre videre om, og der kan være andre ærede Medlemmer, som har lignende Spørgsmaal, saa jeg vilde anse det for meget hensigtsmæssigt at henvise Sagen til en kort Behandling i et Udvalg.

Det Beløb, der er Tale om, vil jo ikke blive saa lille, idet det i Forening med de to Bevillinger, som jeg nævnedes før, hvoraf den ene er givet, og den anden søges paa Tillægsbevillingsloven, kommer til at udgøre 1 796 200 Kr.; men der er et Lyspunkt, idet jeg med Glæde bemærkede, at den højtærede Minister i Folketinget, saa vidt jeg husker ved Forelæggelsen, bemærkede, at det var ingeniørlunde at betragte som en Udgift, som vi ingenting fik for i Fremtiden, idet de vedkommende Embedsmænd naturligvis maa betale en Leje af de Boliger, de faar anvist, og naar man indretter Kontorer, vil der ogsaa kunne spares noget paa Kontorholdsgodtgørelserne, ja, Ministeren udtalte endogsaa, at han ansaa det for ikke at ville blive nogen virkelig Udgift. Jeg vil oprigtigt ønske og haabe, at den højtærede Minister maa faa Lykke og Held til at bringe Sagen til Udførelse paa en saadan Maade, at det ikke bliver til nogen virkelig Udgift. Ganske vist sagde Ministeren til Slutning, at han dog maatte tage noget Forbehold, da det var en dyr Tid at bygge i, og det finder jeg ogsaa var et meget fornuftigt Forbehold.

Den højtærede Minister sagde før, at Lovforslaget var vedtaget, som det var forelagt i Folketinget. Jeg maa gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at det undergik en lille, ubetydelig Forandring i Folketinget, idet man strøg de to Ord „ved Underret“, saaledes at der nu af det Beløb, der søges bevilget, ogsaa kan anvendes Penge til Boliger for Dommere ved de andre Retter. Det er en ubetydelig Forandring, som vel ikke faar stor Betydning, men det er dog en Forandring.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Godskesen: Der kan sikkert ikke være Tvivl om, at det under de Forhold, som